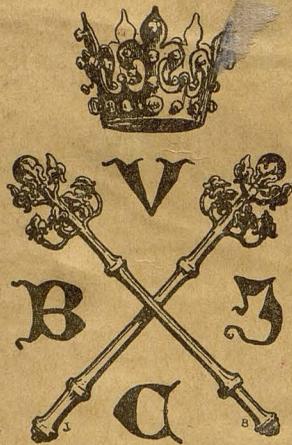
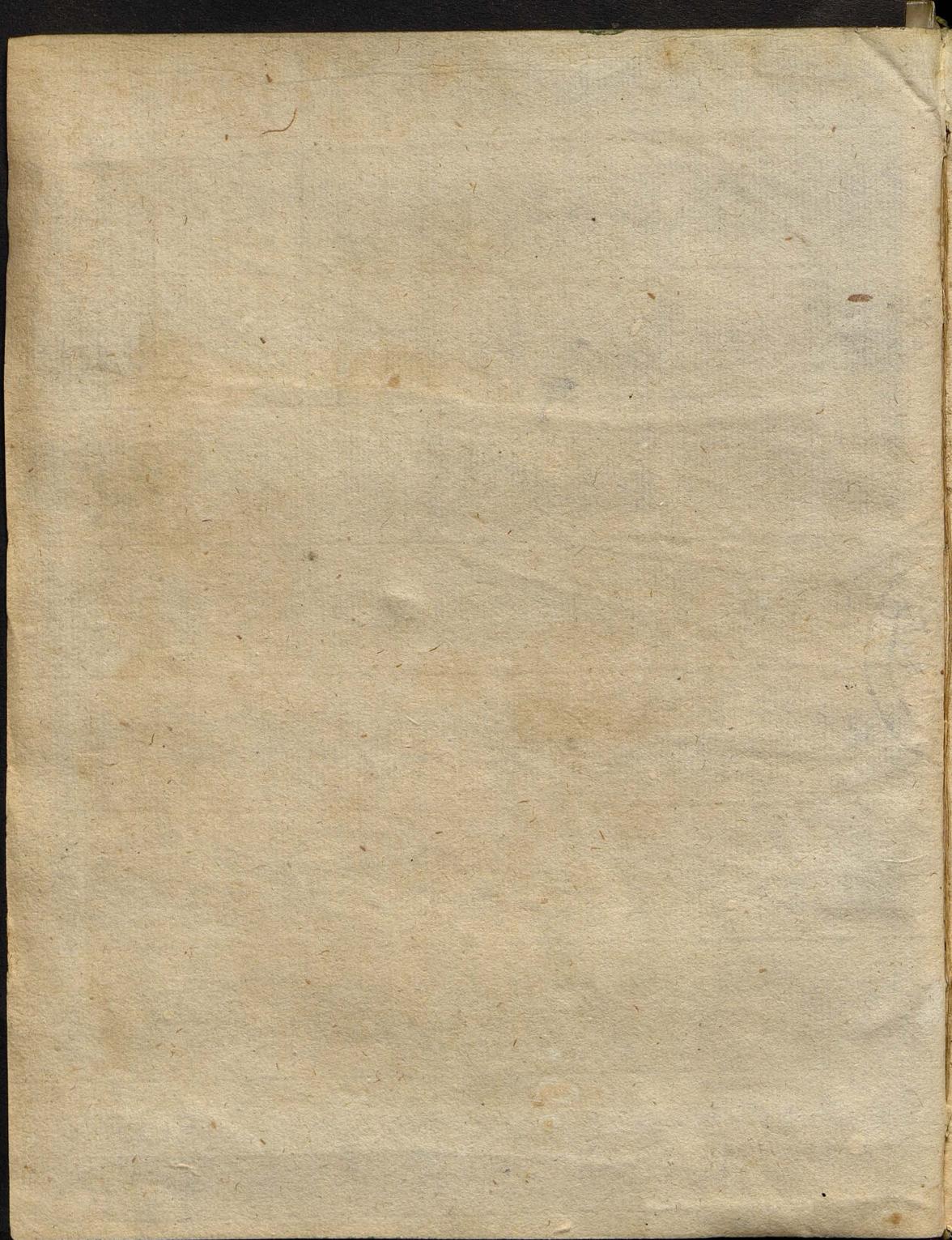

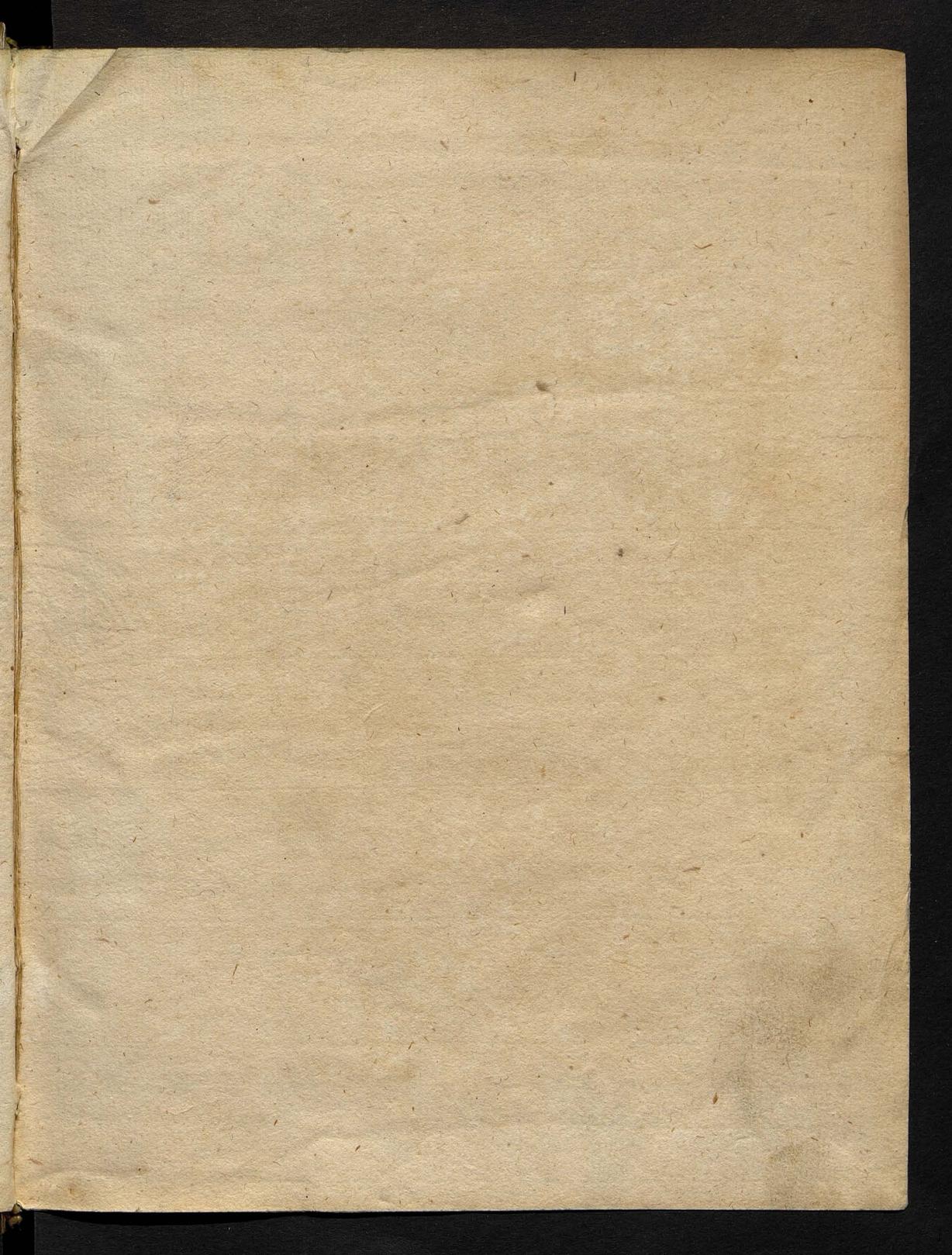
Poex: 1246

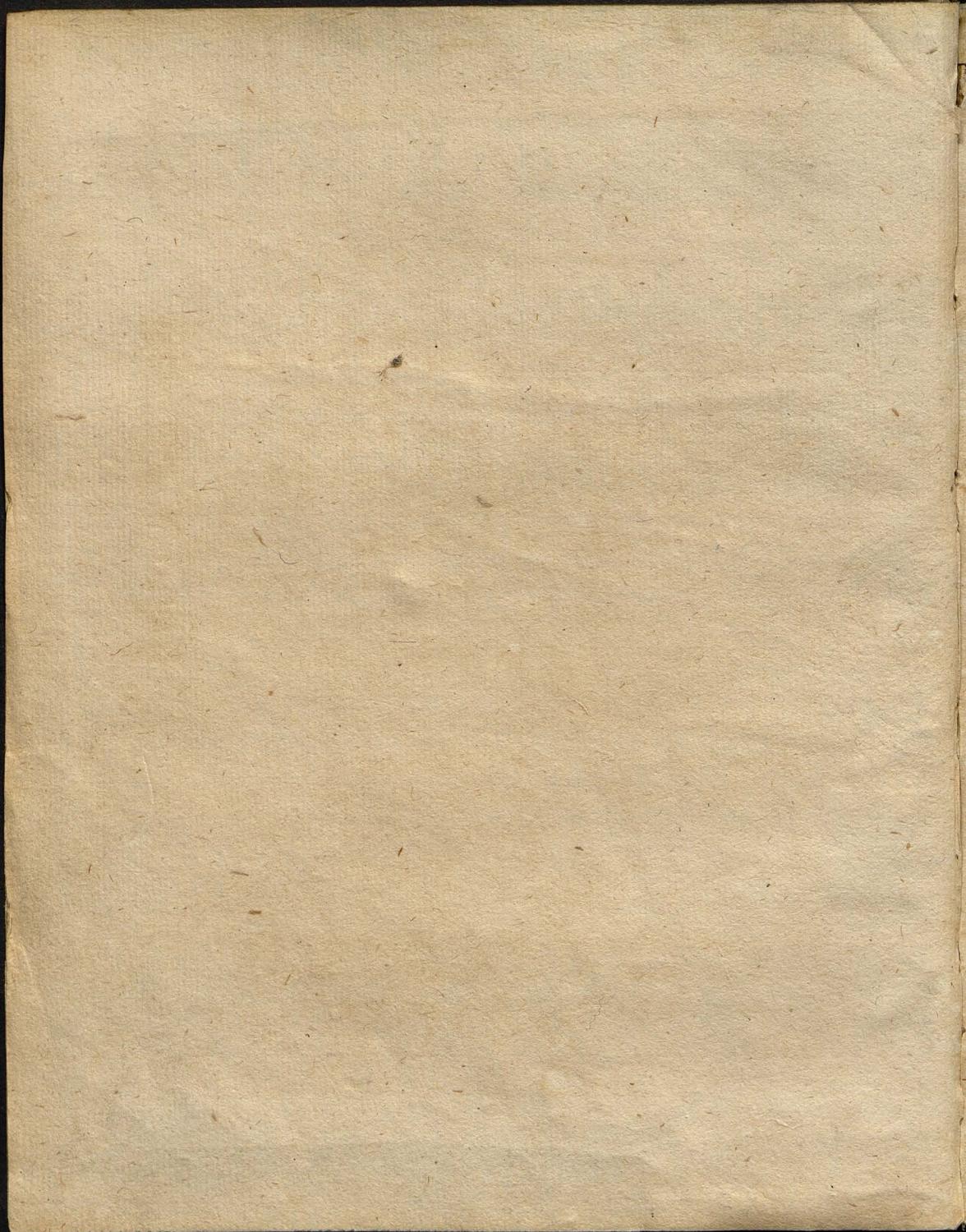

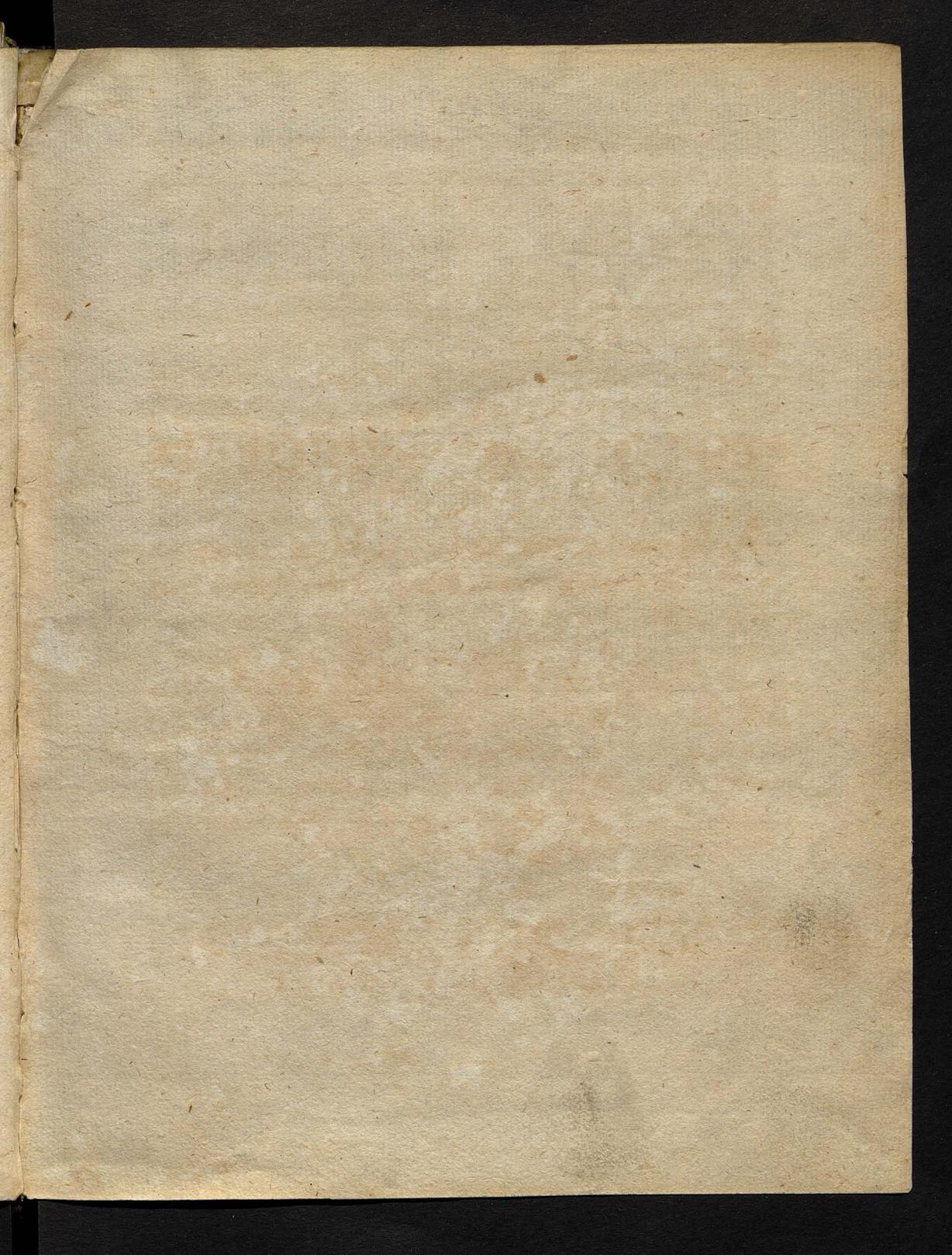
2530

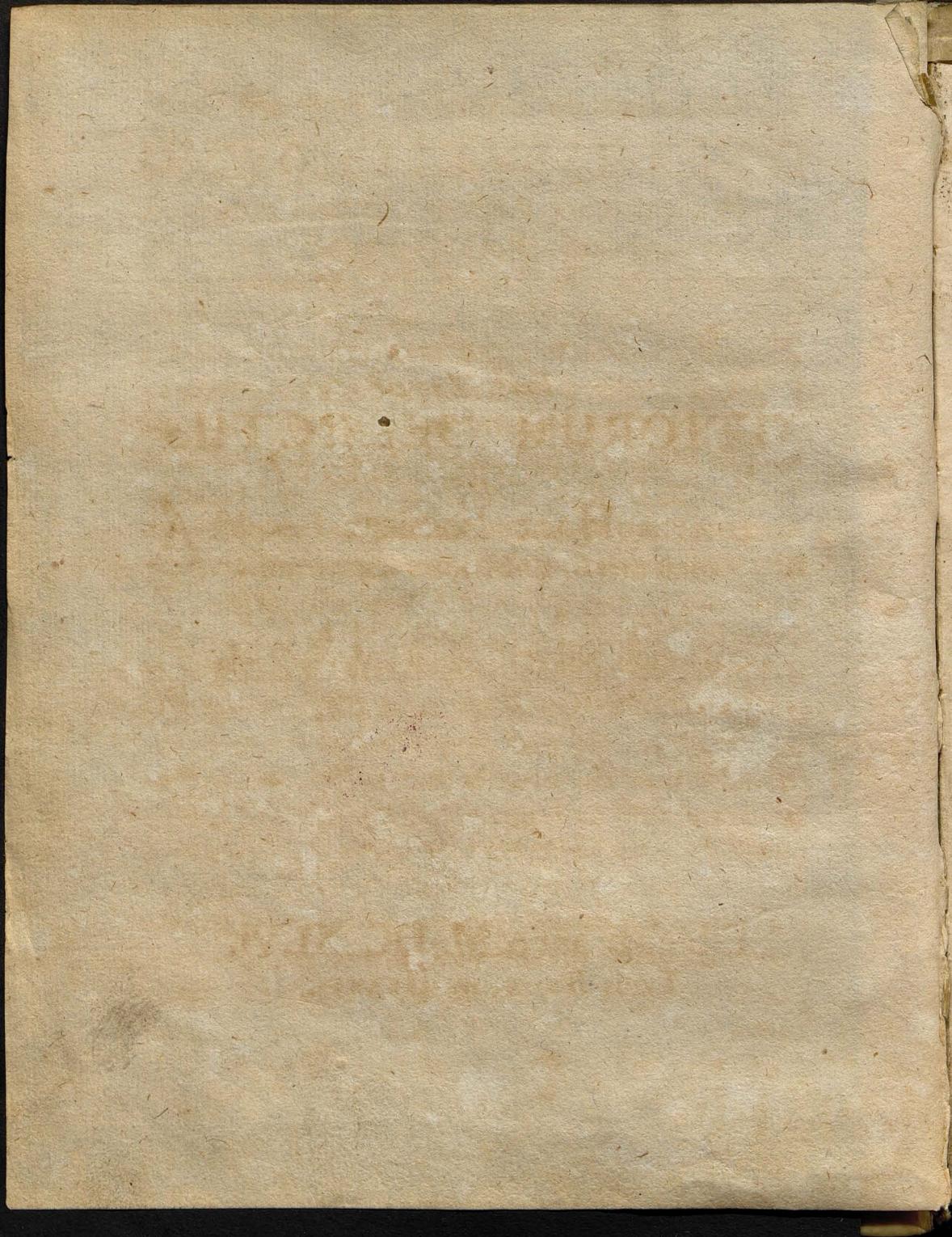
1869 11. 387

24

Frid. Zamell

ADOREÆ POETICÆ
Spicilegium.

ELBINGÆ

Typis Achatl Corelli
anno M. DC. XLVII.

Lectori: ?

Mille meæ quàmvis implerent horrea menses
(Scis illas læto sub Jove, Lector, opes)
Quas vidit spicas, manus has quoq; cara rogabat.
Et dixi: hoc superest: aufer avara manus.

Ad liberos natu minimos.

Elbingam fluvius cognominis alluit urbem:
Hinc Druso, hinc lato cincta rigatur Habo,
Huc ruit Istuleis Nogadus delapsus ab undis,
E_q jugis vivæ copia manat aqua.
Quæritis, ô pupi, tot parvos unde Quirites
Drusis alat? fontes, unde petantur, habet.

In villam Calometros.

Qvisquis rura petis Calometros urbe relicta,
Seu bidui ducas tempora, sive diem,
Omnia fer Tecum. Piscem licet unda palustris
Præbeat, inq₃ foco proxima silva crepet,
Nil de corte petes: cui nec gallina nec anser
Penè per æstates incubuere decem.
Cum desint vacca, nec lac nec meta butyri est,
Nec Cereris mica est, sed neq₃ concha salis.
Quod si oculos animumq₃ juvat Te pascere solos,
Gramina sunt campis & geniale nemus.
Sæpe ego jejuno Te ventre Amarylli canebam,
Et nullis ovibus pastor inanis eram.

In Album Ioachimi Molleri.

Fortè Tuis olim repetes mea nomina chartis,
Atq₃ illud dices: Hic quoq₃ noster erat.
Non levibus foliis, non duro marmore fretus
Inscripsi fibris Te Ioachime meis.
Serva animum quævis ferat fortuna laborem,
Et sit ab ingenio fors Tua leta Tuo.

In Rogerum.

Quod pessimè Rogerus hospes Norico
Oleret, illum intoxicatum credere

Qui

*Qui pariter in cenâ coissent Appii.
Audentior ego & fortè eodem in asere
Propior, quid, ajo, tetrici hoc odoris est?
Quod poculum Tibi manè, quâ mistum est manu?
Nihil, inquit ille, succi erat venefici:
Contrarium sumsi venenis allium.*

In rosas.

*Ecce Venus tunicis, quibus est formosior, intrat,
Solibus his Paphium respicit illa nemus.
Aëria saluete rosæ, spiracula dirûr;
Testatæ Vestris dotibus, esse deos.
Antra Venus fugiat, semper dignata rosetis
Esse suis, titulo digna locoq; foret.*

De Circulo & Lineâ.

*Tot voculas vocumq; differentias
Prodire bis denis tribusq; literis,
Stupenda res est omnibus mortalibus.
De Circulo atq; Lineâ quid dicitis?
In singulis sunt illa rerum semina,
Quæ nulla mens mortalium complectitur.*

Ad Borean de Turcis.

*Respicit Occasum, qui tractat Apollinis artes:
At Borean, cæli qui vaga signa notat.
Ad matutinum Christi grex vertitur Ortum:
Austrinam spectat Turcica turba plagam.
Quin, Borea, perimis Mahometica sacra colentes,
Ecce Tibi obvertit gens ea sola nates,*

De Coelio.

Acra dies rerum Domini natalibus instat:
Quam tolrat ut dignè Caelius, istud agit.
Sex Libyco tigno gallos suspendit ab alto,
Sex lepores nemorum munera iussit emi.
Poscit ab his ipsis perdicum examina silvis,
Iamq; habitam lautè perdidit bara suem.

A lento veniet pinguis lucanica fumo,
Et tenuis à liquido bubula massa sale.
Si glacies adstrinxit aquas, fulicæq; negantur,
Gratus ab hiberno frigore piscis adest.
Pollinis in promptu est, quod scriblitaria sumet:
Cætera sunt penoris, cætera cortis erunt.
Quid soleas sutor, quid tardat sartor amictus?
Ipse ait, atq; ubi sint optima vina rogat.
Nullane sacrorum, Cæli, Tibi cura? Quid ille?
Cum vacat, ad templi limina prona via est.

Ad ea Iohannis Evangelistæ:

Καὶ χάρις αὐτῷ ἐπέβητο ἕδὲ ἐν.

Et vosq; in cunctis yévelo ἕδ' ἐν, quo Dei
Vindex honoris Scriptor addit Emphasin.
Ipse insuper cunctis nisi obtenebrantibus
Apertus, etiam Tu illius Pauli assecla,
Qui mallet hæc interlita esse cæteris,
Recidis usq; & usq; vellis corticem.
Scilicet, ut integrum propines nucleum?
Nihil est, quod absq; fraude nobis auferas.

Meditatio de cunis Christi veri Dei.

I Te Dei ad cunas: simul hunc scrutemur amorem
Numinis. O quanti ponderis ille fuit!

Summe parens, cujus de Nato arbitria sunt hæc
Et de sorte meâ, da mihi luce frui.

At quò vertam aciem? fulgore repellimur illo.
In quo hoc arcanum, quòd meditaris, inest.

Et sunt, qui credant ea sensibus obvia nostris?
Cerinthe ad tantum lumina claude jubar.

Deus homo natus.

Quid loquar? obstuereo Christi ad præsepia missus.
Nam quid homo tener est, qui Deus antè fuit?

Omnia qui struxit, qui sustinet omnia solus,
Huic quid massa dedit juncta deinde Deo?

Atq; eadem in miseros Superùm testentur amorem;
Vnde hæc tam vili gratia facta luto,

Iret ut asertum per tot mysteria rerum,
Perq; suæ sobolis flagra necemq; Deus?

Nil ego comprehendo, nec præsens ista facultas.
Pertinet ad liquidos hæc Schola tota polos.

Caula, Aula.

Successit caulæ Iosephus teste Latino.
Quid Græcus dicet lubricus? aula fuit.

Ad Deum ter Opt. Max.

DA Deus, ut pridem commissa recentibus annis
Exeat à tabulis improba noxa Tuis.

Ista Sionèum foveat clementia Regem.
Amplius est à Te quòd, pater alme, rogo.

Agnosco tetricæ crimen lethale senectæ.
Ne reus illius, ne reus hujus agar.

Ad Calliopen.

Calliope

Calliope, totâ cœnare dapaliter urbe
Constituit censu cum potiore minor.

Quid Tibi quid mihi nunc ponam? vivemus abunde

Hoc villo, hoc frugi quo licet esse cibo.

Scis facili nostras absolvi carmine cœnas.

Hoc mihi sub noctis tempora nectar erit.

Ad Clariss. M. Balth. Voidium Theol.

ac P. L. Cæs. anno sal. n. M. DC. XLVII.

Ecce iterum decimo Ianus se respicit ortu,
Dum quinquagenam septima condit hiems.

Tot Tuus auspiciis Vates produxerit ævum,

Calliope, Tecum lætior hora fuit.

Nunc quoq; natalem ne turbet nubilus Auster,

Quem mihi convivam, quæ mihi vina dabis?

Ito puer procûl hinc ad amici tecta Voidi

(Si tamen ad caras est via longa manus)

Dic: Meus optat herus Tecum hunc consumere Solem

Et micam salis & quod sine fece merum est.

Ad Ludovicum Fridolevum Fil. cùm

eodem anno XII. Cal. Martias

in hanc lucem primùm genitus esset,

Salve nate recens, salve puer ore venusto,

Cui præmimus patriis ista labella labris.

Tu Ludovicus eris: sed & altera nomina ponam,

Et matri dicam: Quid Fridolevus agit?

Ecce Tibi seras patris sub funera cunas,

Et capita hæc fratrum robore nixa suo.

Dæro senex genitor cùm Tu cumulaveris annos,

Ac modicâ Tutor Te relevabit ope.

At disces, quàm non undarum copia proficit,

Si potuit tenuis limfa fugare sitim.

Multa

*Multa quidem patrii præstant momenta lacerti:
In laudem valuit plus generosus amor.
Semper agit, curamq; mei curamq; meorum
Sustinet, hoc mundi qui moderatur opus.
Vive diu, docilemq; animum virtutibus imple:
Non hominum decerit, Nate, deumq; manus.*

Ad liberos carissimos.

SI Gotofrede Syris absunt Tua nomina libris,
Nec Te Chaldeus Carole textus habet,
Seu Federice lates, & Tu Gotoliba negaris,
Tuq; in divinis Adelogunda legi,
Te quoq; si nusquam recitata Sabbathæ gentis,
Hac Ludovice recens edite luce, crepant;
Vos genus ignotum Superis, mea pignora, sitis?
Mittite tam vanam (res juvat ipsa) fidem.
Sæpe subest ratio, cur sit qui nomen avorum
Induat: à casu, quod gerat, alter habet.
Esse viris aliud positum, quos concio Petri
Flexerat, in sacris quis mihi præstet æquis?
Et quotus in numerum Sempronius iverat illum?
Plurimus in tantâ plebe Metellus erat.
Immistos videor mihi centum agnoscere Cajos:
His inerant Tulli sex, Titiiq; decem.
Audieris Græcos, ducent à Nestore partem:
Ajacem referent Dardaniumq; Parin.
Cum Paridis flammis subeat quoq; conscia furti:
Illa decus Fidei sic quoq; dicta fuit.
Longa Corinthiacos emendat Epistola Cives:
Quid sobolem appellent, hoc sinit esse patris.
Volvite quas volvit Galatarum natio ceras:
Nominis ad leges non abit ullus apex.

Staurofori in rigidos missi venere Borussos,
 Ut fractæ penitus res Orientis erant.
 Tum noster motus Superum pietate Samiles
 Teutonicis hæsit sed sine teste viris.
 Clam quoq; præsidio Cereris relevabat egeres,
 Undiq; cum clausos ureret atra fames.
 Indicio valuit suspicio languida vero,
 Proq; rei fama est ipsa locuta fides.
 Injiciunt misero populares vincula dextra,
 Ferventiq; urunt guttur hiantis aqua.
 Dein verubus religant, & quos nunc vellet amicos,
 Illorum à flammis limen adire jubent.
 Venit Christopolin: nec, quàmvis vita maneret.
 Vita idem mansit qui fuit antè vigor.
 Tuftinus patrem Germanaq; castra sequutus
 Amissum domitâ gente recepit agrum.
 Hinc Pronii durastis avi. Laurente Tilomas
 Editur: hunc Clemens cæpit habere patrem.
 Est Thomas Clemente satus, Thomâq; Jacobus,
 Qui Nostrum Proniis ultimus egit agris.
 Plana loca optabat pro collibus alter eodem.
 Nomine, & a thalami fœdere compos erat.
 Gessit idem nomen, spreto qvi rure Borussæ
 Parthenopes cultâ maluit urbe frui.
 Fugerat hanc Janus fati hei pressus iniquis!
 Cui dedit erranti Drusis amœna Larem.
 Hoc genitus Simon: pater à Simone profectus
 Est meus: huic nomen, quo vocor ipse, fuit.
 Illud Natorum gestas Frederice meorum
 Tertius: adscripta est pars Gotofrede Tibi.
 Tu partem Dederice trahis: neve illius expers
 Tu Fridoleve fores, portio justa Tua est.

Vos omnes mihi dulce decus. Superate per annos,
Quos sine nube deus mitior esse velit.
Primus ego obscurâ pro nobilitate Samilæ
In patriam retuli signa decora domum.
E silvis mihi natus honor. Vos Præses Apollo,
Et faciles adii per loca sola deas.
Sordibus & tenui vulgo procul integer hausi
Quas mihi sincero fonte dedistis aquas.
Ingenii res est, & Vos præstare potestis,
Patris ab exemplo majus inire decus.
Morte meâ Vobis, mea gens, hæc fœdera constant:
Fraternâ miseros velle iuvare fide.

Ad Federicum filium.

Svme puer violam nive decedente revulsam.
Quid præstent flores, jam Federice sapis.
Tu minimo? oh spernit tales Ludovicus odores,
Cui satis est nuper mamma negata Tibi.

Organicen.

Petrini Organicen fora post olitoria templi
Se miserè queritur vivere, poscit opem.
Sex vacat ille dies, sacratâ luce laborat.
Si qua fides, numquam hoc non malè cessit opus.

De Gallâ.

Galla viro nupta est: suntq; illi forma vigorq;
Egerat hoc genitrix, ut simul ista forent.
Tunc mea, sic dixit, furtivos mittet amores,
Cum juvenem succi nacta virentis erit.
At quid Galla viro primùm hunc experta Gradivum?
An quâvis horâ Mars mihi talis eris?

Ad

Hæsit idem Theudæ, quo nutrix blanda vocat:

Et vir habet Silas non aliunde datum.

Hoc rude & à silvis: & cur puerile remansit,

Cùm priscum eluerent dia lavacra nefas?

Non esse in vocum nōrant discrimine nostrum

Fædus: in hoc casti pectora moris eunt.

Ecquis Alexandros Syrio mutasse Jacobo

Dicitur in populo, gens Ephesina Tuo?

Timotheo secuit nunc hæc nunc illa Magister

Providus: at nullum pars habet ista locum.

Scrispsit hic ad notos Pompeji clade Philippos.

Hoc tacet: & si quid præterit, absq; dolo est.

Augustine, Tuum non extat Biblide tota,

Non Damasi nomen, nec Cypriane Tuum.

Quantus ab Illyriâ Latios instruxit ephebos,

Ad Bethlemæos missus ab Vrbe Lares!

Quantam viri pietas! Sacrarum in Codice rerum

Nominis exemplum non habet ille sui.

Quid dicam Æmylio Romano à Consule dictum,

Pro Saulo Paullum quem pia turba colit?

Prætulit Hebræis peregrina vocabula missis,

Vt nomen scires hoc placuisse Deo.

Traductos Latio Marcos & Rege Philippo

Ipse suos testes nomina Christus habet.

Quid vexant animos Chananæa incognita nostros?

Certiùs à teneris patria verba movent.

Sed quid inest noxæ pueris Iosephe Zamell,

Quid Tibi peccavit vocola nata domi,

Vt turbes patrios imitantia pectora motus,

Damnet in Hansiporis cùm nihil ille Tuis?

Sint Tibi Davides, sint cum Salomone Nathanes,

Inq; Tuo lallet nana Maria sinu.

Quid

A₄

Quid tum, si tripodis illis & sceptris negantur.
Nec veniunt eadem nomina dote pari?
Quod Tyriis discrimen erat Solymæq; puellis,
Non à nominibus sed pietate fuit.

Ad Eosdem.

Succincta distinctaq; Majorum enarratio.

Gens antiqua sumus pugnacibus orta Borussis.
Dicta recensentis, stirps mea, conde patris.
Ut Scythiæ pubes istas accesserit oras,

Isula vicini quæ maris intrat aquas,
Constat: & ut possint ea dextrè secula disci,

Nec sit ad Argolicas ire necesse deos
In trivivis sedeant, qui nugis omnia miscent,

Transco: quæ mittor, cœpta tenenda via est.
Primus in Historiis, quem vera graphæa Samilen

Indignant, Slavus nomina debet avis.
Seu virtus fuit illa viri, quodq; esset amicus
Omnibus, hoc meruit nomen habere prior.

Huic Pronios latè radebat Surgana fines:
Sedecim passum millia Drusis abest.

Et generi & generis numquam virtutibus impar
Majorum egregio sanguine clarus erat.

Ac quoniam Pronius (res est in voce Peronin.)

Turba Borussorum sæpe coibat agris,
Ille magistratus & summos gessit honores,

Atq; inter primos induit arma duces.
Iverat Euphrates populi sub sceptris remoti,

Quem mare longinquum Francaq; terra dabat.
Iordanis Solymæq; pio Mavorte receptæ

Digna loco & patrio sacra habuere Deo.
Nescio quæ foret ambitio; quæ dira cupido

Et fas & fasces verteret Imperii.

Ad Lectorem.

Terum Te compello, Lector benevole, idq; in calce lusuum meorum, quos Tecum participare volui. Multa in illis offendes, quibus dubio procul censorium unguem impresseris: atq; hoc ut faceres, pridem hortator fui: quo rectè à Te animadversa etiam ego cognoscerem, & ea quæ emendationem desiderant vel Tuo beneficio commendarentur omnibus. Ipse Te in paucis ad quantitatem potissimum spectantibus occupo. Ultimam in *fame* corripui, semel ausus: quòd in tertiæ inflexionis nominibus, uti hodie est, ita sub eorum firmâ de ablativis regulâ habuerim: produxi alibi veterum auctoritati usuiq; non reluctatus. Neq; improbo tamen, si pro eo quod est: *Es fame languentes* facili transpositione malis.

Lan-

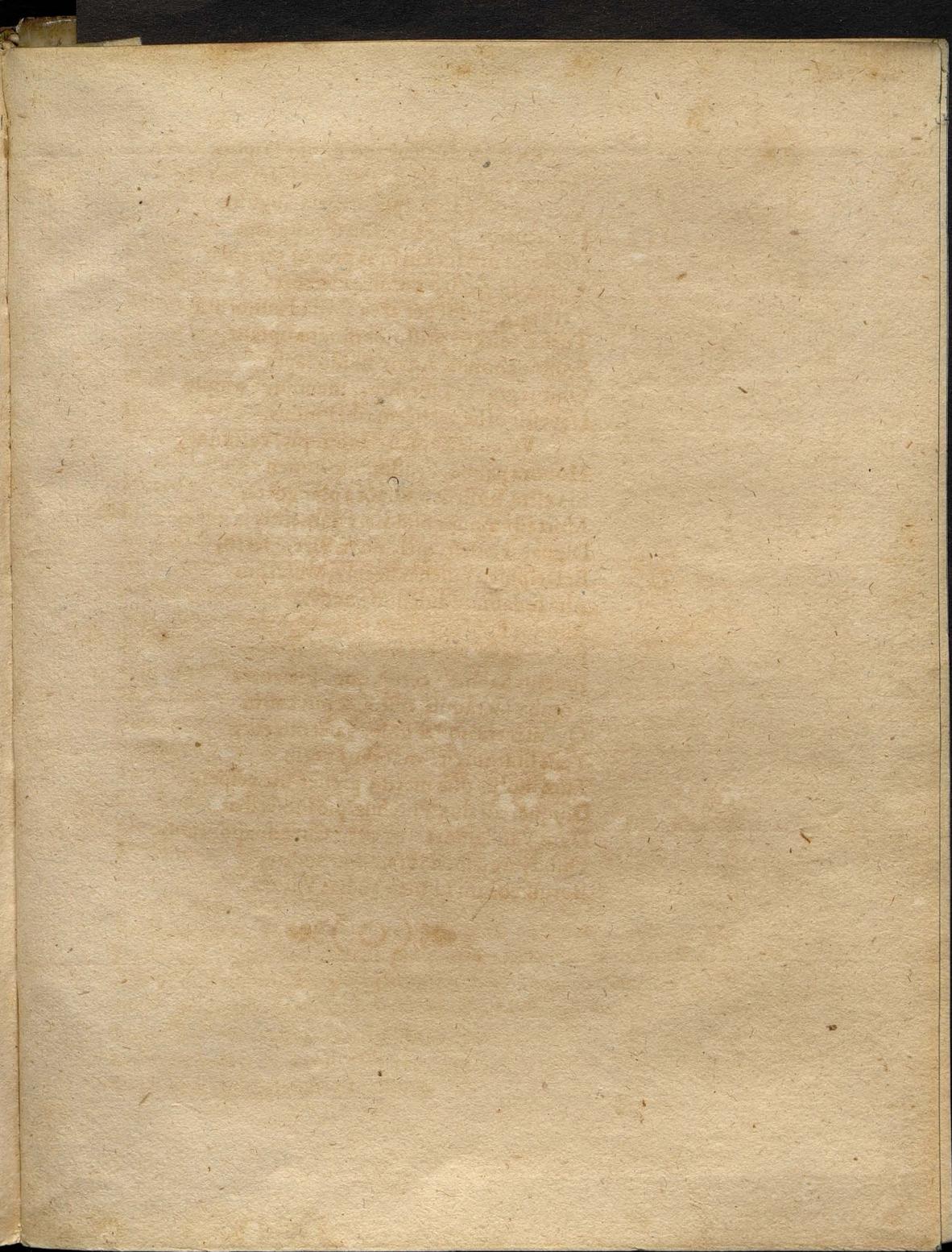
*Languentesq; fame; aut ita emacules: Et fame inanitos. Locus est in Phallosthene. Idem nobis in senectus non sine exemplo permisimus. At ne suspensum teneam Te, Lector; pro illo in eadem opellâ nostrâ: quem pulcra senectus obibat substitues: quem pulcra senecta colebat. Priorem in pulex cum Taubmanno itidem semel corripui, carminis de pulice conditorem fecutus. Est etiam ubi primam in Chlœc extenderim cum Græcorum. in ^o mutati- um licentiâ fretus, tum Ionum dialecto. Si cui igitur in versu minùs placet planum Chlœc, meâ pace Chlœc mollius legerit. Alio vocabulo poteram indigitare illud mulieris, sed arrisit nobis ab amictu sumtû: nec oportunus erat tum corripiendæ locus syllabæ. *Tapes. tâpedis* foemininum à Græco *τάπις, τὰπιδ* formavimus longâ recti postremâ, quòd ejus con-*

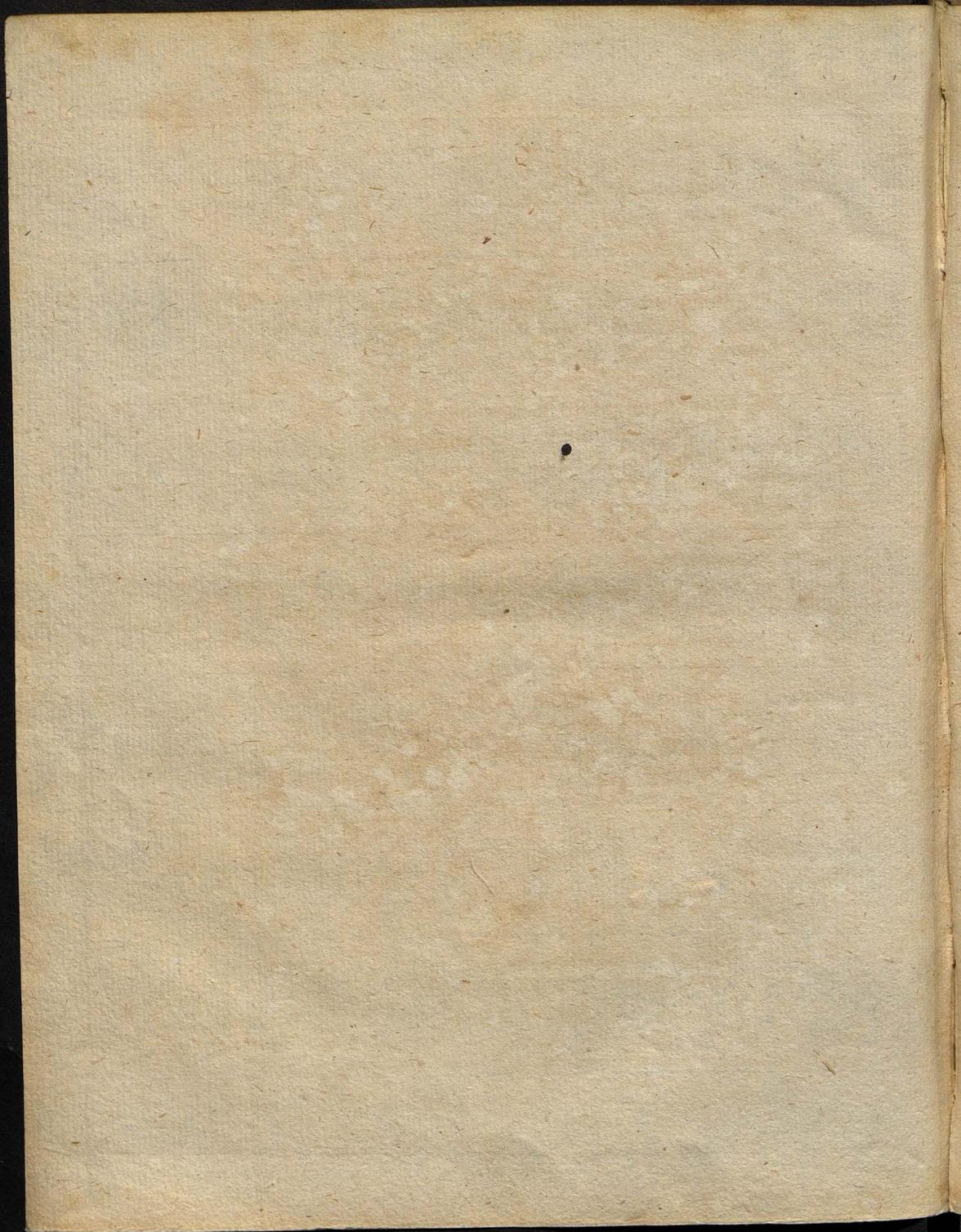
contrarium apud Latinos Poëtas nusquam extaret. Duodecimo Epigrammatum libello me nulla *Tetrasticha* in Paullum aut quemvis alium scripsisse dico. Lusus est. Nam proximè antè unicum *Tetrastichon* in eundem Paullum est; satis, ut arbitror, aculeatum. Nego igitur me *Tetrasticha* quædam aut aliquot præsertim eo titulo edidisse nisi Regis mei gratiâ. Deinde uti ab obsoletis non abstinui, ita nec à barbaris temperavi, si locus aut jocus posceret. Cætera fortè non pauca ἐν τοῖς μνημονίοις ἀμαρτήμασιν ἐστὶ suâ veniâ non indignis. Nec dubitaui fuisse, quæ properanti ad graviora animo inconsultiùs exciderint; nonnulla, ut *lito* pro *libo*, *como* pro *colo* & similia typhetarum inscitix, quam frustra correxeris, adscripturus. Illorum nec minùs correctoris nostri culpâ an temeritate

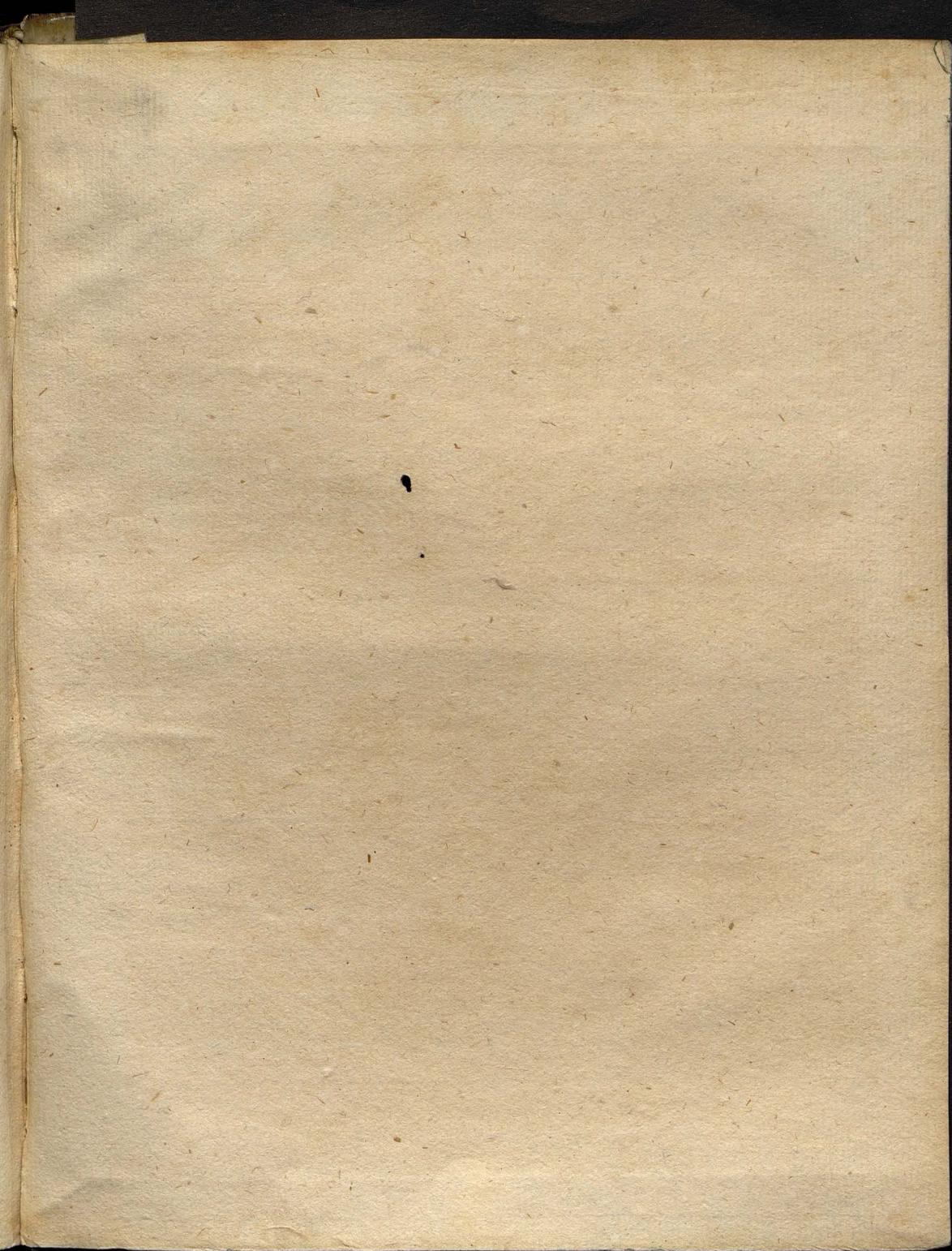
tate in *Lusibus familiaribus* sub titulo *Puel-*
larum ingenium tertium secundo disticho,
XVto Epigrammatum libello in Iambi-
cis senariis ad *Appianum* septimus sexto
versui præpositus est. Omissa non-
numquam, quibus sublatiς ἀνόητα sequen-
tia, ἀνόητα apparet antecedentia. In-
neminem hominum cecidit absoluta
felicitas: inde humanum, errare. Va-
le Lector humanissime.

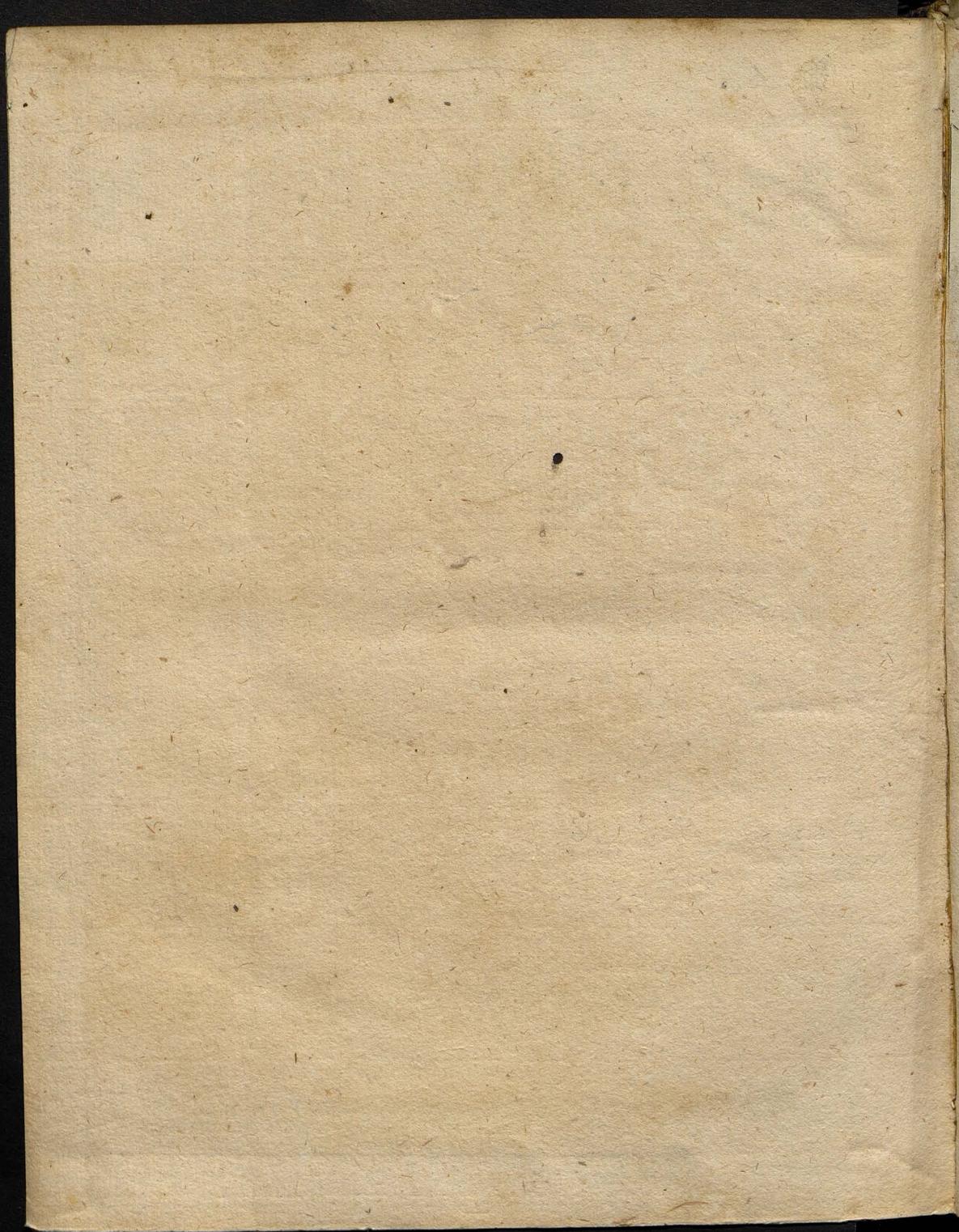
Frid. Zamelius.

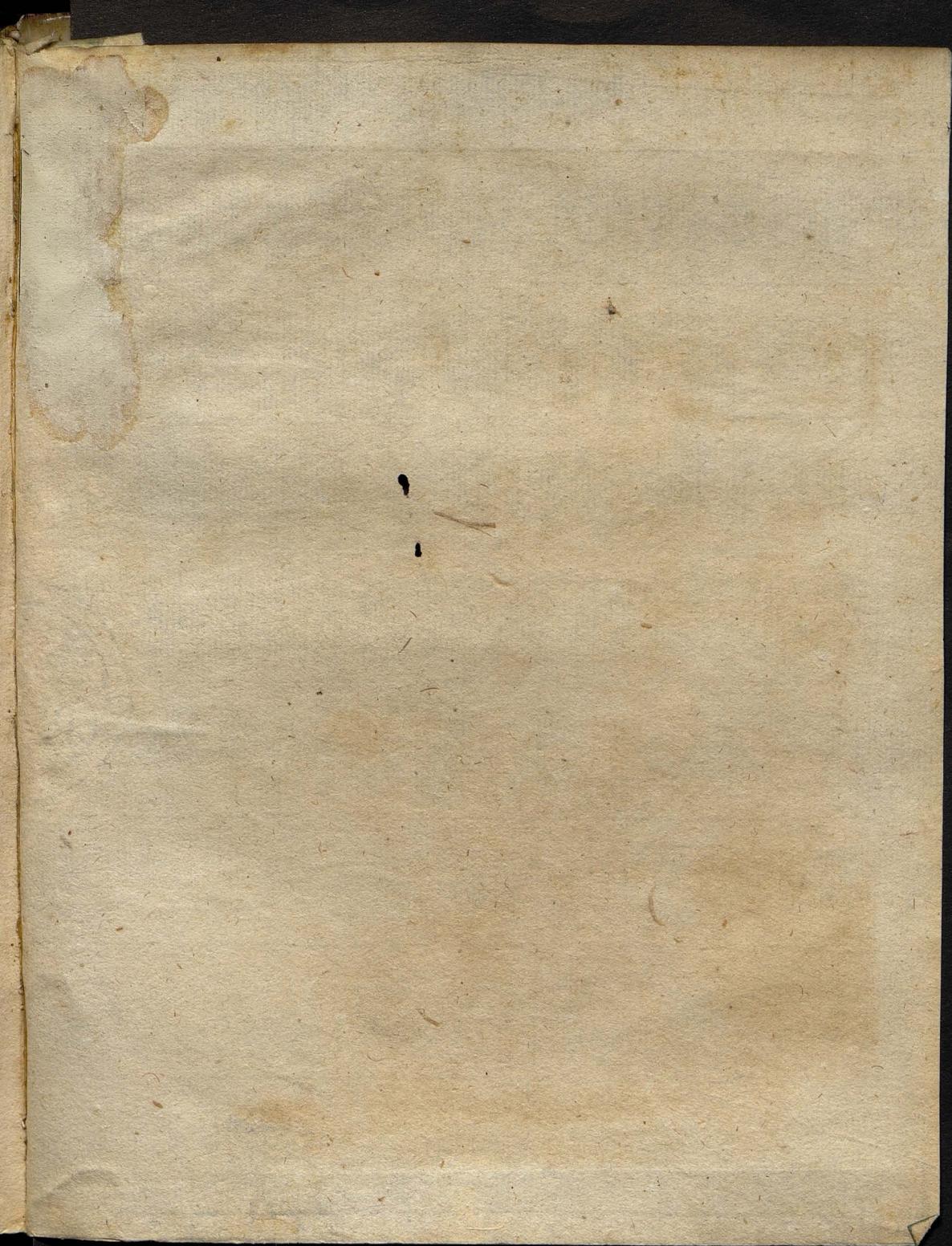

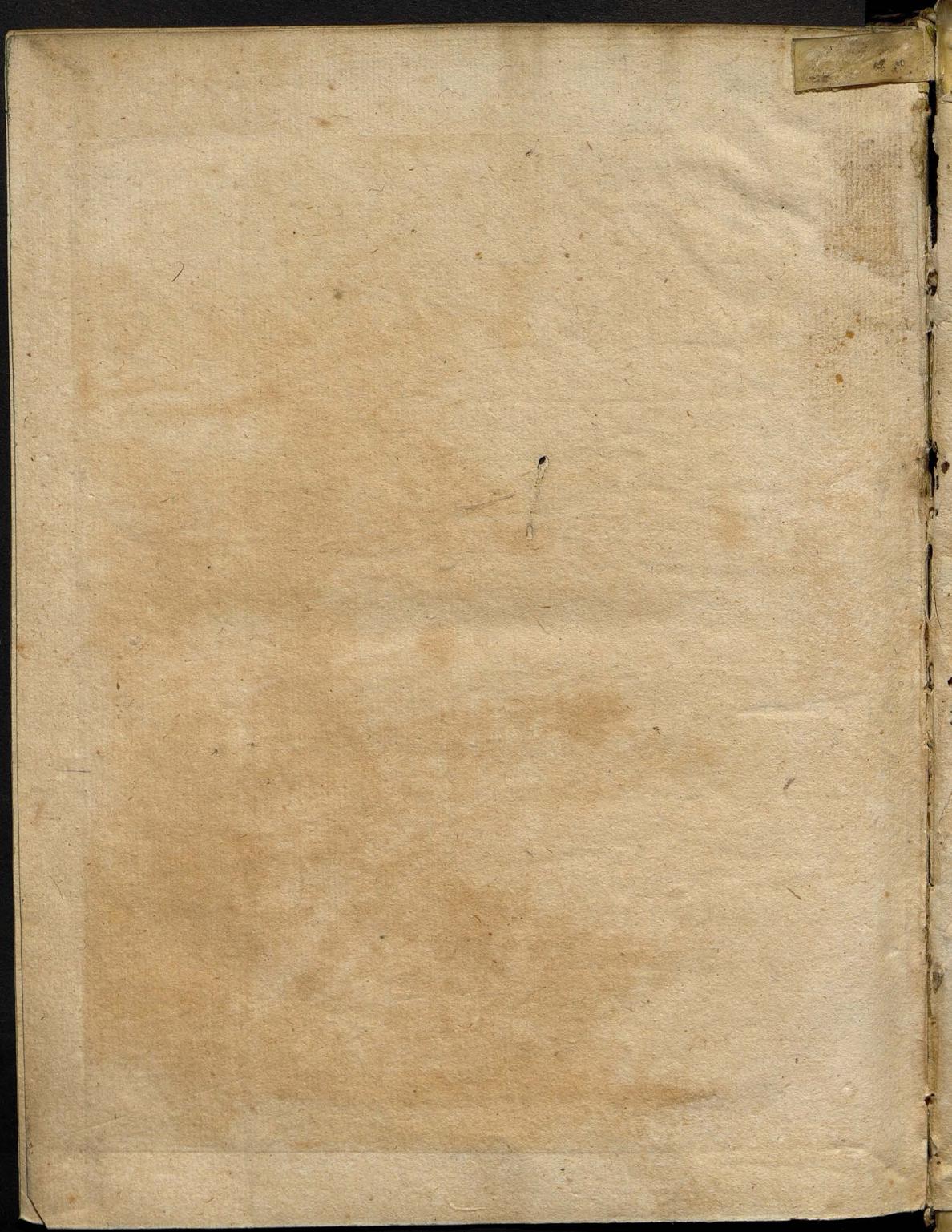

stdr0019523

Biblioteka Jagiellońska

